

Vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok, hogy melyik órában jön el a ti Uratok!

Radu Gavriluț

Elhangzott: Nagyvárad, 2020. április 26.

Máté 24, 32-51

"A fügefáról vegyétek pedig a példát: mikor az ága már zsendül, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár. Azonképpen ti is, mikor mindezeket látjátok, tudjátok meg, hogy közel van, az ajtó előtt. Bizony mondom néktek, el nem múlik ez a nemzetség, mígnem mind ezek meglesznek. Az ég és föld elmúlnak, de az én beszédeim semmiképpen el nem múlnak. Arról a napról és óráról pedig senki sem tud, az ég angyalai sem, hanem csak az én Atyám egyedül. A miképpen a Noé napjaiban vala, akképpen lesz az ember Fiának eljövele is. Mert amiképpen az özönvíz előtt való napokban esznek és isznak vala, házasodnak és férjhez mennek vala, mind ama napig, amelyen Noé a bárkába ment. És nem vesznek észre semmit, mígnem eljöve az özönvíz és mindnyájukat elragadá, akképpen lesz az ember Fiának eljövele is. Akkor ketten lesznek a mezőn, az egyik felvétetik, a másik otthagytatik. Két asszony örül a malomban, az egyik felvétetik, a másik otthagytatik. Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok, mely órában jó el a ti Uratok. Azt pedig jegyezzétek meg, hogy ha tudná a ház ura, hogy az éjszakának melyik szakában jó el a tolvaj, vigyázna, és nem engedné, hogy házába törjön. Azért legyetek készen ti is, mert amely órában nem gondoljátok, abban jó el az embernek Fia. Kicsoda hát a hű és bölcs szolga, akit az ő ura gondviselővé tőn az ő házanépén, hogy a maga idejében adjon azoknak eledelt? Boldog az a szolga, akit az ő ura, mikor haza jó, ily munkában talál. Bizony mondom néktek, hogy minden jószága felett gondviselővé teszi őt. Ha pedig ama gonosz szolga így szólna az ő szívében: halogatja még az én uram a hazajövetelt, és az ő szolgatársait verni kezdené, a részegesekkel pedig enni és inni kezdene, megjó annak a szolgának az ura, amely napon nem várja, és amely órában nem gondolja. És ketté vágatja őt, és a képmutatók sorsára juttatja, ott lészen sírás és fogcsikorgatás."

Testvérek, tudjátok, mit gondoltak azok az emberek az özönvíz kezdetén, mikor látták, hogy emelkedik a víz? Azt gondolták, eláll az eső. De az eső nem állt el. Mi azt reméljük, hogy május 15. után a dolgok helyreállnak, és minden úgy lesz újra, ahogy régen volt, és visszatérünk a régi menetbe. Én nem tudom, hogy lesz, de tudom, hogy egy nap úgy lesz, mint az özönvíz idején volt. Jött az eső, egyre emelkedett a víz szintje, és aki tudott, magasabb helyre menekült, bár gondolom, ez nem mindenkinek sikerült, és azt gondolhatták, majd eláll az eső.

Egy napon olyan helyzetek jönnek, amikor már nem lesz könnyítés. Azt hiszem, az Úr minket ma arra akar tanítani, hogy ahogy az első századi keresztények köszöntötték egymást, "Maranatha, az Úr jön!", így nézzük mi is a láthatárt, és ezt mondjuk mi is. Lehetséges, hogy a dolgok nem fognak könnyebbedni. Lehet, hogy sok mindenre elköteleztem magam, amiket úgy gondolom, hogy be kell fejeznem. Lehet, hogy éppen házat építek, és azt be kell fejeznem. Lehet, hogy gyermekeim vannak, akiket fel kell nevelnem. Mindenféle indítékom és mentségem van, hogy azt gondoljam, a dolgok helyre fognak állni, minden visszaáll a szabályos kerékvágásba és újra összegyűlhetünk. Nagyon bonyolult ez, hogy mi is lesz. De amit az Úr akar tanítani az, hogy Őrá tekintsünk.

Habakuk 3,17-18.

"Mert a fügefa nem fog virágozni, a szőlőkben nem leszen gyümölcs, megcsal az olajfa termése, a szántóföldek sem teremnek eleséget, kivész a juh az akolból, és nem lesz ökör az istállóban. De én örvendezni fogok az Úrban, vígadok az én szabadító Istenemben."

Az Úr legyen irgalmas hozzánk, mikor ezt mondjuk. Mert ha csak a mostani szárazságot nézzük, elborzadunk. Mi lesz? De testvérek, a mi kiváltságunk az, hogy az Úrra tekintünk.

Szeretném még egyszer elmondani, hogy ne higgyük azt, hogy mi magától értetődően készen vagyunk. Nyugodtan alhatunk, mert mi az Úréi vagyunk. Nem! Egy testvér mondta ezt egy könyvben az Úr eljöveteleivel kapcsolatban, hogy egy férfi egy nagyon szép nőt vett el feleségül. Nagyon jól megértették egymást és nagyon szerette a feleségét. De egy idő után hozzászokott mindenhez, és amikor vendégek jöttek, azt mondta a feleségének: "ez a kávé nem elég meleg, miért nem úgy csináltad, ahogy tudod, hogy én szeretem?" Egy nap voltak valahol és valaki, aki nem ismerte őket, azt mondta a férfinak: milyen szép ez az asszony! Ő csak ennyit mondott: hát igen, az. De az ő számára már nem volt olyan szép. Ő más dolgokkal volt elfoglalva. Hozzászokott, és szem elől tévesztette azt, hogy ő milyen szép nőt vett feleségül. Az ő szeretete már nem volt ugyanaz iránta.

Ez történik itt is, a Máté 24,48-ban, mikor azt mondja a szolga: halogatja az én uram a hazajövetelt. És ha a gazda halogatja a hazajövetelt, akkor csak idő kérdése, hogy mikor kezded el verni a szolgatársaidat és kezdesz részegeskedni. Minden ott kezdődik, hogy milyen az én hozzáállásom az Úrral szemben, aki jön. Kitoltam ezt az időt valahova évekkel későbbre? Majd jövőre jön, de addig hagy időt, hogy én hadd tehessem a dolgaimat. Az Úr munkálkodjon az életünkben, hogy készüljünk minden nap, és ebben legyünk foglalatossak. Az Úr jöhet addig, míg mi itt ülünk és hallgatjuk az ígét. Ő bármikor jöhet. Ő nagy dolgokat tett az első eljövetelekor, de nagy és hatalmas dolgokat fog tenni a második eljövetelekor is. A parousia, (jelenlét, megjelenés, második eljövétel) több eseményt foglal magába. Az Úr megjelenésének lesz egy kezdete és egy vége. Amikor eljön az ember Fia, "akkor ketten lesznek a mezőn, az egyik felvétetik, a másik otthagytatik. Két asszony örül a malomban, az egyik felvétetik, a másik otthagytatik. Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok, mely órában jó el a ti Uratok." (Máté 24, 40-42)

Máté 25, 1-13

"Akkor hasonló lesz a mennyek országa a tíz szűzhöz, akik fogták lámpásukat, és kimentek a vőlegény fogadására. Öt közülük balga volt, öt pedig okos. A balgák ugyanis, amikor magukhoz vették lámpásaikat, nem vittek magukkal olajt, az okosak viszont lámpásukkal együtt olajt is vittek korsóikban. Mivel pedig a vőlegény késett, mindnyájan elálmosodtak, és elaludtak. Éjfélkor aztán kiáltás hangzott: Íme, a vőlegény! Jöjjetek a fogadására! Ekkor felébredtek a szűzek mind, és rendbe hozták lámpásukat. A balgák így szóltak az okosakhoz: Adjatok nekünk az olajotokból, mert lámpásunk kialszik. Az okosak így válaszoltak: Hátha nem lesz elég nekünk is meg nektek is: menjetek inkább a kereskedőkhöz, és vegyetek magatoknak. Amíg azok távol voltak vásárolni, megjött a vőlegény, és akik készen voltak, bementek vele a menyegzőre. Azután bezárták az ajtót. Később megérkezett a többi szűz is, és így szóltak: Uram, uram, nyiss ajtót nekünk! Ő azonban így válaszolt: Bizony, mondom nektek, nem ismerlek titeket." "Vigyázzatok tehát, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok!"

Nagyon érdekes ez a példázat. Sokféle magyarázatot hallottam róla. A hitélet kezdetén sok mindent nem értettem. A magyarázatok többsége azt mondja: a bolond szűzek a hitetlenek, az okos szűzek a

hívők, és akkor én elmondhatom, hogy nekem milyen jó, mert én hívő vagyok, és nem vagyok bolond szűz. De aztán úgy láttam, ez mégsem lehet így.

Tudjátok, mi az utolsó vers ebben a példázatban? "Vigyázzatok azért, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok, amelyen az embernek Fia eljön." A lámpa fénye a világosság. "Én vagyok a világ világossága", a valódi világosság, amely ragyogott. Minden akkor lett csak nyilvánvaló, mikor jött a vőlegény. A vőlegény késett és mindannyian elaludtak, és éjfélkor hallatszott a kiáltás, úgy, ahogy mi is fogjuk hallani: ímhol a vőlegény, jöjjetek elébe! Akkor felkeltek a szüzek, elkészítették a lámpásaikat, és csak akkor vették észre, hogy nekik nincs tartalék olajuk. Tudjuk mindannyian, hogy az olaj a Szent Szellemet jelképezi.

Amikor az Úrhoz térünk, bármilyenek is vagyunk, még mindig önmagunkkal vagyunk eltelev. Az Úr akkor elkezd egy nagyon hosszadalmas, körülményes munkát, amely évekig eltarthat. Ő nem kezd el munkálkodni a mi hozzájárulásunk nélkül. Mi az, amin gondolkozunk? Testvérek, az akadály itt van.

Filippi 2, 5-8.

"Az az indulat legyen bennetek, ami Krisztus Jézusban is megvolt: mert ő Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, hanem megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlónak lett, és magatartásában is embernek bizonyult; megalázta magát, és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig."

Sok fordítás másként adja vissza a 7. verset, de ott valójában az van, hogy megüresítette magát. Hogyan tudjuk magunkat megüresíteni önmagunktól? Ha valaki jönni akar én utánam, tagadja meg önmagát, vegye fel az ő keresztyét naponta és úgy kövessen. Testvérek, számtalan alkalmunk van, hogy levegyük a kezünket a saját életünkről, és elfogadjuk azt a bánásmódot, amelyet az Úr készít. Mikor Ő munkálkodik az életünkben, mondjunk áment az Ő munkájára, annak ellenére, hogy mit érzünk. Semmi sem jön véletlenül az életünkben. Valahányszor nem adunk magunknak igazat, nem keressük az igazunkat, Ő munkálkodni fog, és mi megüresedünk önmagunktól, és ezzel hely készül az Ő számára, hogy azt Ő betöltse a mi életünkben.

Az Úr nemcsak munkálkodik bennünk, hanem Ő az, aki készít lehetőségeket, helyzeteket a számunkra, és tanít, hogy ez a dolog legyen valóság bennünk: ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát. Ez az első dolog, és akkor meg fogod látni, hogy el tudod fogadni az Ő munkáját. Azokban a helyzeteken, amelyekben átvisz, meglátod a kezét, hogy meg akar üresíteni önmagadtól. Ő át akarja venni az irányítást az életünk felett.

Beszélhetünk sok mindenről, de ha nem ismerjük azt a munkát, amely által megüresedünk, nem leszünk telve Krisztussal. Krisztussal telve lenni azt jelenti, hogy az életemet a Szent Szellem vezeti. Ismerjük azt a rabszolgát, aki szeretetből szolgált, aki odament és azt mondta a gazdájának: szeretlek téged, nálad akarok maradni mindörökké, a te házában, mint rabszolga, szeretetből. Az első dolog, amit ezután a gazda tett, oda vitte a rabszolgát az ajtóhoz, és átlukasztotta a fülét, aki aztán mindörökké rabszolgája lett szeretetből. A gazdának legelőször nem volt szüksége se a kezeire, se a lábaira, hanem a füleinket akarja átlukasztani. Tehát, az első fontos dolog: a hozzáállásunk az Úr eljövételéhez.

A második fontos dolog: a tartalék olaj. Míg itt élünk a földön, nem látszik nagy különbség a szüzek között. Mert a tíz szűz példázata azokra a hívőkre utal, akik a századok folyamán itt éltek a földön és elaludtak. Mi nem meghalunk, mert megszabadultunk a halálból, hanem elalszunk.

Ez valóban egy öröndetes dolog, hogy az Úr figyelmeztet az Ő ígéje és bizonyságok által, amiket hallunk. A tartalék olaj kérdése nagyon fontos. A tartalék más szóval azt jelenti, hogy telve legyünk Krisztussal, hogy Ő irányítsa az életünket. Ő nem kényszerít. Az Ő szimbóluma a galamb. Ha valaki jönni akar én utánam, tagadja meg magát. Amikor Ő ezt mondja: "ha valaki akarja," az azt jelenti, hogy az illető szívében ott van egy vágy, hogy kövesse az Urat.

Azért imádkozom ezen a reggelen, hogy a hallott ige munkálkodjon bennünk, hogy jó talajt találjon a szívünkben; hogy legyünk érzékenyek azokra a helyzetekre, amelyekben vagyunk, és lássuk meg, mit akar az Úr azokon keresztül bennünk munkálni. Hogy fogsz reagálni, amikor bele kerülsz egy helyzetbe? Igazat adsz Istennek, hogy te meghaltál és neked semmi jogod nincs? Vagy igazolod magad, és leszállsz a keresztről, mert nem szeretsz ott lenni?

Amikor azt mondja, "vigyázzatok azért, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok, amelyen az embernek Fia eljön," valójában azt akarja mondani: Jó emberek! Ma van az ideje, hogy megüresítsétek magatokat! Az edényeitekben ne legyenek más dolgok! Mi sok mindent nem tudunk magunkról. De a Szent Szellem megmutatja neked azokat a dolgokat, amit talán nem tudtál. Mindnyájan ilyenek vagyunk, telve vagyunk önmagunkkal. De hála az Úrnak, a Szent Szellem nem hagy el, Ő hűséges és meg akar tanítani a valóságra. Kicsi és nagy dolgokban egyaránt. Testvérek, én örülök ennek a lehetőségnek. Az Úr munkálkodjon a szíveinkben.

Jön egy nap, mikor soha többet nem lesz már jobb. Tulajdonképpen a dolgok már most ezen a vonalon vannak. A 2001-es New York-i támadás után hallottam, hogy azt mondták: soha többet nem lesz úgy, mint volt. Valóban így van. Most, mikor mindenki biztonságban tudta magát, mikor a dolgok haladtak előre, egyszer csak megjelenik egy probléma. Egy nap nem hogy nem térünk vissza a normális állapotba, hanem még rosszabb lesz. De akkor tudnunk kell, hogy az Úr nagyon közel van. Ez a mi boldog reménységünk: a mi Istenünk dicsőségének a megjelenése. Milyen kiváltság, hogy az Ő szeretete elárasztja a mi szíveinket, hogy teljes mértékben rabul ejtse azt. Az Úr munkálkodjon mindnyájunkban, nemcsak akik itt voltunk ma, mert Istennek sok gyermeke van, hogy ne csak magunkkal legyünk elfoglalva, és hagyjuk, hogy a világosság tovább áradjon, és Isten gyermekei áldást nyerjenek. Áldott legyen az Úr! Ámen.

2020. ápr. 26.